

ՄԵԼԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կես տարվան 6 ռուբ.
Առանձին համարները 5 կոպեկով.

Թիֆլիսում գրվում են միմյան խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлиς, Редакция «Мелк».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տէլէֆոն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տոն օրերէն).

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
խրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ.
Տէլէֆոն № 253.

ՀԻՄՆԱԴԻՐ ԳՐԻԿՈՐ ԱՐՄԵՆՈՐԵՐ

ԲՈՒՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Սահմանակիցների մասին. — ԵՆԲԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Մամուլ. Նամակ Շուշուց. Նամակ Խմբագրութեան. Նամակ Խմբագրութեան. Ներքին լուրեր. — ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Արտաքին լուրեր. — ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Խոշոր մերկացումներ:

ՍԱՀՄԱՆԱԿԻՑՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

Յայտնի է, որ վերջին երկու տարիների ընթացքում Անդրկովկասում սկսվել է մի կանոնաւոր և խիստ մաքաւում կենդանիների ժանտախտի դէմ: Սակայն մեր սահմանակից երկրներում, Պարսկաստանում և Թուրքիայում, այդ գործը դեռ զանգառութեան է տրված, ուստի այստեղ այդ վարակիչ հիւանդութիւնը ոչ միայն չէ պակասում, այլ աւելի ու աւելի հաստատվում է: Ականատեսները, օրինակ, պատմում են, որ Կենդորանի գաւառում կապած պարսկական Գիլանի գաւառում ժանտախտից մեռած կենդանիների դիակները չեն թաղում, այլ թողնում են բաց օդում: Այդ դիակները ծառայում են իբրև կերակուր շների և զգանների համար: Անդրանիկների վերջործ կաշին գործ է դրվում տեղական պիտոյների համար: Այսպէս վարվելով ժողովուրդը ցանկանում է մասամբ վարձատրել իրան, օգտվելով կենդանու կաշից և տալով կերակուր շներին: Սակայն այդպիսով նա տարածում է սոսկալի հիւանդութիւնը և ստեղծում է երկրի մէջ նոր նոր բռններ, որտեղից բռնկվում է ժառանգորդ հետեւող տարիները և նորից տանում հազարաւոր զոհեր:

Բաւական չէ, որ մի երկիր բարեկարգված լինի, որպէս զի նա ապահով կերպով առաջ տանէ իր տնտեսութիւնը: Անհրաժեշտ է, որ և նրա դրացին, նրա հետ շփում և յարաբերութիւն ունեցող սահմանակից երկրները բարեկարգված լինի մի որոշ աստիճան, որպէս զի իր փաստակար արգելութեամբ չը կործանէ այն ջանքերը, որոնք արվել են առաջինում:

Մեր առաջ կարող է հանդէս գալ վաղը մի աւելի փաստակար և սարսափելի հիւանդութիւն՝ մարդկային ժանտախտը, որ երեւցել էր մի քանի ժամանակ

առաջ Պարսկաստանում և Տրապիզոնի շրջակայքում: Ի՞նչ կարող ենք մենք սպասել մեր հարեւան երկրներէն: Արդեօք կարող էր լինեն նրանք խտաբոյն հսկողութիւն նշանակել հիւանդութիւնը կղզիացնելու համար և ձեռնարկել առողջապահական անհրաժեշտ միջոցներ հիւանդութեան տարածմանը արգելքներ դնելու նպատակով: Այլ Մենք շատ առիթներ ունենք կասկածելու, որ մեր հարեւանները ընդունակ լինեն կազմակերպել մաքաւման աշոյղ և նպատակաւոր միջոցներ: Մնում է, որ այդպիսի լուրջ դէպքերում եւրօպական պետութիւններից որ և է մէկը, կամ միջադպրին մի հեղինակաւոր մասնագիտով իր ձեռքն առնէր հիւանդութեան դէմ մաքաւելու գործը, ունենալով իր տրամադրութեան տակ բաւականաչափ դրամական միջոցներ և մասնագէտների օյժեր:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Մ Ո Ւ Հ

«Россия» լրագրի 483 №-ում տպված է պ. Զ. Բալուզեանի «Гроза и Страхъ» («Պատուհաս և սարսափ») վերնագրով գեղեցիկ յօդուածը ցեղական թշնամութիւններ սերմանող մարդատեսների դէմ, որոնք ինքնակոչ «հայրենիք» փրկողներ են հանդիսանում:

«Իրաւով այդ «փրկողներ» գործունէութիւնը, ստում է յօդուածագիրը, եւ յաճախ հարց եմ առաջարկել ինքս ինձ՝ ինչով են իսկապէս զինվարվում այդ պարոնները իրանց չար գործերը կատարելով—համազմուշտով և պետութեան (սխալ հասկացված ?) շահերով, թէ՛ եսական նպատակներով—եւ միշտ եկել եմ այն եզրակացութեան, որ նրանց զինվարողը լոկ եսական նպատակներ են: Այդ պարոնները մեծ մասամբ սանձամարտիկ, լուրջ, խաղաղ աշխատանքի անընդունակ եւ փոքր խելքի տէր մարդիկ են, սակայն ենթակալ են մեծամտութեան (ինքն իրան մեծ մարդ կարծելու մասին այդ) և ձգտում են խաղաղ անկախ ձառ խոշոր դերեր: Ո՞րտեղ կարող են նրանք բաւարարութիւն տալ իրանց լայն ախորժակներին, եթէ ոչ խառնակութեան, չիտիութեան ժամանակ, երբ եւ օրտեղ կարող են նրանք աւելի լաւ ծածկել իրանց անձնական թերութիւնները:

«РАЗВѢДЧІКЪ» հետաքրքիր տեղեկութիւններ է հաղորդում այն ցուցմունքների մասին, որ Մեծ Իշխան Կոստանտին Կոստանտինովիչ ա-

րել է կաղէտների կորպուսների վերափոխումներին, երբ այս գարնան Նորին Բարձրութիւնը այցելում էր գաւառական զինուորական դպրոցները Այդպէս,

Մեծ Իշխանը այն կարծիքն է յայտնել, որ կաղէտների կորպուսներում ընդունված դաստիարակչական ընթացքը չափազանց ձեւական է եւ չէ համապատասխանում աշակերտների հասակին... Հսկողութիւնը միակերպ է թէ 10 տարեկան երեխաների, թէ 18—20 տարեկան պատանիների վերաբերմամբ: Թէ որանք, թէ նրանք գտնվում են դաստիարակչի անընդհատ եւ անմիջական հսկողութեան տակ և հետաւարապէս իրաւունք չունեն ոչինչ ձեռնարկելու առանց նրա թոյլտուութեան... Նորին Բարձրութիւնը չէ հերքում աշակերտների հասակին եւ բարոյական զարգացման համապատասխանող եւ խոհեմ հսկողութեան նշանակութիւնը, բայց համազօր է, որ անընդհատ հսկողութիւնը, կանոնադրված իր կրթական ընթացքի հիմնական սկզբունքն է միակերպ ծանրացած թէ երեխաների եւ թէ գրեթէ չափահաս մարդկանց վրա, — աւելի մնաս է բերում, քան օգուտ դաստիարակութեան գործում: Ինչ վերաբերում է դասազանք արգելիլ կանոններին, Նորին Բարձրութիւնը այն կարծիքն էր յայտնում, որ այդպիսի կանոններ չափազանց շատ են... եւ որ կան նոյն իսկ այնպիսի կանոններ, որոնք խախտվում են զարմանակ, չը նայելով նշանակված խիստ պատիժներին: Գործերի այդ դրութիւնը չէ կարելի բնական համարել. դա ցոյց է տալիս, որ կամ դպրոցը անզօր է կատարել տալ իր պահանջները կամ թէ այն, որ անհիմն են այդ կանոնները: Այդպէս շարունակ խախտվող արգելումների թիւում առաջին տեղը Նորին Բարձրութիւնը տալիս է ծիսելուն եւ արամադիլի է կարծել, որ եթէ աշակերտները իմանային, որ, օրինակ, եթէ երբեք դասարանում կամ բարձրագոյն վաշտում նրանց թոյլ կը տան ծիսել հէնց դպրոցում, այդ նրանց վրա այնպէս կարգէր, որ չէին ձգտի աւելի վաղ իւրացնել այդ սովորութիւնը... Նոյնպիսի միտ խախտվող սահմանափակումներին է պատկանում, Նորին Բարձրութեան կարծիքով, եւ այն կանոնը, որով արգելվում է բնիկը պահել մեծ աշակերտներին: Պատմում. հպարտաւար իր նորարարութիւնը հասկանալի է, բնական եւ բացի այդ միանշանակաւ անմեղ... Ի՞նչ կարեւորութիւն կայ արգելել այդ կաղէտների կորպուսներում:

Պետերբուրգի գրեթէ բոլոր մեծ թերթերը իրանց վրդովմունքն են յայտնում այն տխուր երեւոյթի մասին, որ Բլազովիչնականում ուսւ ամբողջ կոտորել է բազմաթիւ անգէն, ողորմելի չինացիների: Աւելորդ է առել, որ այդ վրդովմունքը պատիւ է բերում ուսւ ինտելիգենցիային:

Նուա Այդքան անսահման կամայականութիւններին, այդքան հրէշաւոր կրքերից մնաւորը, ի հարկէ, միմիայն հայ եկեղեցին կարող էր լինել: Միայն հայերի մէջ կարելի է գտնել այդ տեսակ փաշայական վերաբերմունք բարձր իշխանութեան ներկայացուցչի կողմից դէպի իր ստորադրեալը. էջմիածին կաթողիկոսը իր սխալ մի կողմ էր յայտարարել Թիֆլիսի առաջնորդին, զիտաւորապէս այն պատճառով, որ վերջինս ամեն ջանք գործ էր դնում իր թեմի քահանայական դասը փոքր ի շատէ բարեկարգ դրութեան հասցնելու համար: Մի մասը, անհիմն, երեկայական կռիւ էր դա, որի նպատակն էր ստորացնել առաջնորդին ամեն կողմից, զրկել նրան հեղինակութիւնից, ստեղծել նրա համար վիշելի վրա նստածի դրութիւն, մի խօսքով զգուցանել եւ փախցնել պաշտօնից: Դուք ուշադրութեամբ հետեւում էք այդ կռիւ ընթացքին, նկատել էք առնում երկու կողմերի ասածները եւ հասնում էք այն եզրակացութեան, որ բացի անձնական կրքերից եւ կամայականութիւններից չը կայ մի այլ հիմք, որ արդարացի էր էջմիածին վերաբերմունքը դէպի Թիֆլիսի առաջնորդը: Լրագրական մի յօդուածով մէջ անկարելի է յիշատակել գոնէ մի փոքրիկ մաս այն բազմաթիւ փաստերից, որոնցով լի է այդ դժուրեւեւը: Բայց մի կամ երկու հատ առաջ բերելը մենք պարտաւորութիւն ենք համարում:

Հայոց սոգէտ հոգեւորականութիւնը միշտ

«Հէնց որ սուրը հանվում է պատեանից, — ասում է «С.-Петербургскія Вѣдомости» լրագիրը, — իսկոյն երեւան են դալիս բարոյական զարգացման նախնական աստիճանի վրա գտնվող մարդիկ: Այդպէս էին միաօնէրներն եւ իրանց քրիստոնեայ հայրենակիցներին ջարդող չինացիները. բայց այդպէս վարվեցին, յամօթ եւ ի ցաւ մեզ, եւ քրիստոնեայ, ուսւ մարդիկ Բլազովիչնականում ու նրա չրվակայքում խաղաղ եւ անգէն չինացի ազգաբնակչութեան հետ»:

ՆԱՄԱԿ ՇՈՒՇՈՒՑ

Օգոստոսի 27-ին

Գորուց «Մշակի» № 156-ի մէջ զարմանք էր յայտնված, որ Շուշու նորընտիր հոգաբարձութիւնը թեմական դպրոցի տեսուչ է հրաւիրել Բենիկ վարդապետին: Կասկած չը կայ, որ այդ զարմանքը աւելի սաստիկ կը լինի Երեւանում, ուր շատ լաւ են ճանաչում Զարաբաղի մայրաքաղաքի ընտրեալին: Բայց ինչ ձեզ դրսից զարմանալի է թւում, այստեղ, այս իսկապէս դժբաղդ քաղաքում, բնական, հասարակ բան է: Ի՞նչ գիտէք, որ անցեալ տարի Շուշուում էր, որ երեւան եւ կան նշանակվող հոգաբարձուներ, մի իրողութիւն, որ մեր դպրոցական տարեգրութիւնների մէջ ամօթով պիտի յիշատակվի: Դուք լսել էք, որ Շուշուց անցեալ տարի խնդիրք էր գնացել կառավարութեան քաղաքային ինքնավարութիւնը ջնջելու մասին: Վերջապէս գիտէք թէ ինչ խայտառակութիւններ տեղի ունեցան այս ամսու հոգաբարձական ընտրութիւնների ժամանակ: Ապա ուրեմն ինչպէս պիտի զարմանաւ, որ տեսուչ է ընտրվում մի մարդ, որին նոյն իսկ այժմեան էջմիածինը թոյլ չը տուէր մնալ Երեւանում մինչեւ ուսումնական տարվայ վերջը...

Թողնենք, սակայն, որ չուչեցիները փորձով հասկանան թէ ինչ դանձ են ձեռք բերել իրանց քաղաքային դպրոցի համար եւ պատմենք թէ ինչպէս է սարքվել ներկայ տեսչական ընտրութիւնը: Այդ պատմութիւնը հարկաւոր է, որպէս զի ընթերցողը սովորէ առհասարակ ոչ մի դէպքում չը զարմանալ Շուշու վրա:

Երեւի գիտէք, որ նորընտիր հոգաբարձութեան մէջ մտել են երեք հոգի անցեալ տարվայ ճանաչակցութիւնից: Դրանցից մէկը մի մասնաւոր փաստաբան է, որ բաւական հռչակալից Թիֆլիսի եւ Ռուսաստանի լրագիրների մէջ իր մի սիրագործութեան պատճառով:

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

Խ Ո Շ Ո Ր Մ Ե Ր Կ Ա Ց Ո Ւ Մ Ն Ե Ր

Քահանայական խնդիրը Արիստակէս եպիսկոպոս Սեդրակեանի. Մօսկվա, 1900, 320 էրես, գինը 1 ռուբլի:

III

Քահանայական խնդիրը աշխատութիւնը մի ամբողջացրած պատմութիւն չէ: Արիստակէս եպիսկոպոսը տալիս է մեզ միայն իրան յայտնի փաստերը, իր անձնական գիտողութիւնները: Բայց այս հանգամանքը ամենեւին չէ նուազեցնում այդ աշխատութեան նշանակութիւնը մեր ժամանակակից պատմութեան համար: Հեղինակը սկսում է 1867 թւականից, երբ ինքը վարում էր Զարաբաղի առաջնորդական փոխանորդի պաշտօն եւ հասցնում է իր գիտողութիւններն ու փաստերը մինչեւ Ատուրախանի թեմի առաջնորդ նշանակվելը, աչքից չը հեռացնելով նաեւ դրանից յետոյ երեւան եկած իրողութիւնները: Երեք կաթողիկոսների ժամանակն է պատկերանում այդ երկար շրջանի մէջ եւ մենք տեսնում ենք թէ իւրաքանչիւրը ինչպէս էր վերաբերվում քահանայական հարցին:

Դեռ 1867 թւից ուշադրութիւն դարձնելով սոգէտ քահանաների առաջացրած չարիքների վրա, Սեդրակեան պիտի համոզվէր շատ փաստերով, որ այդ հարցը անքննելի հանձն էր

իշխանութիւն ունեցողների, այսինքն թեմական առաջնորդների եւ նոյն իսկ էջմիածնի սխալի համար: Այսպէս, նրան չաջողվեց Տաթեւի վանքում բաց անել մի դպրոց՝ քահանայացուներ պատրաստելու համար: Անշուշտ, արագանները դժգոյն էին, որ մի երիտասարդ, հասարակ վարդապետ ձգտում է բարեկարգել քահանայական դասը եւ դրա համար այնպիսի միջոցներ է ցոյց տալիս, որոնք ամենից առաջ մնաւում էին նոյն արագանների գրպանին: Այդ պատճառով էլ նրանք շտապում էին ստեղծել այնպիսի դրութիւն, որ հարկադրում էր Սեդրակեանին հրաժարվել պաշտօնից:

Բայց ահա 1883-ին Սեդրակեան եպիսկոպոսը նշանակվում է Թիֆլիսի թեմի առաջնորդ: Հարկաւոր էին հսկայական ջանքեր՝ այդ թեմի քահանայական դասը փոքր ի շատէ բարեկարգելու համար: Դրութիւնը ողբալի էր. դաւաճներում անգործէտ քահանաներ, իսկ Թիֆլիսում քահանայութիւն էին անում գիւղերի համար ձեռնադրվածները: Կաթողիկոսանում է Մակարը եւ սկսվում են փաշայական կամայականութիւնները: Արիստակէս եպիսկոպոսը ամբողջութեամբ զրկել է իր ներկայ աշխատութեան մէջ իր մի ընդարձակ եւ մանրամասն յայտարարութիւնը (59 էրես), որ ուղարկված է էջմիածնի սխալին 1889 թւի յուլիս ամսին: Այդ վերին աստիճանի հետաքրքրական դժուրեւեւը հայոց եկեղեցու մի կառաքեալ մարտիրոսագրութիւնն է ներկայաց-

մի առանձին ֆանատիկոսական ատելութեամբ է վերաբերվել դէպի իր այն կաղէտիցները, որոնք աւելի գիտուն եւ զարգացած լինելու դժբաղդութիւն են ունեցել: Յայտնի է, որ այս պատմական հանգամանքն էր կրկնվում Գաբրիէլ արքեպիսկոպոս Այվազեանի վերաբերմամբ, երբ նա Թիֆլիսի Թեմի առաջնորդ էր: Էջմիածինը հաւանքները չը խնայեց նրա դէմ եւ ամեն կերպ աշխատում էր ստորացնել նրան: Մի անգամ Այվազեանը խնդրում է սխալից արձակուրդ, որ մի քանի ամսով Թեոփոս գնաց: Նա տուտապում էր գլխացաւից եւ յոյս ունէր, որ ծովային լողաբանները կօչնեն իրան: Սինդը մերժում է այդ խնդիրը, բայց այդքանով բաւականանալու բարձրութեան վրա կանգնել չէ կարողանում, այլ ստորանում է եւ իր ստորադրեալին խիստ կծկոււ համար պաշտօնական թղթի մէջ խորհուրդ է տալիս նրան «երթալ ֓թի» եւ լուսնալ զգուլիւն որչափ կամիցի: Տղայական վարմունք, որով, ի հարկէ, Գաբրիէլ արքեպիսկոպոսը չէր ստորանում, էջմիածինը իր այդ չքնաղ սրախօսութիւնը հրատարակում է «Արարատ» ամսագրի մէջ, որպէս զի վիրաւորանքը աւելի աղքատ լինի, հրապարակվել երբ մի կենտրոնական իշխանութիւն այդքան ողորմելի դրութեան է իջնում, կարող է առաջանալ որ եւ է հասարակաշահ, օգտուէտ գործ:— Ի հարկէ ոչ եւ հարկու անգամ ոչ: Բայց հայկական կրթիքը միայն այսպիսի բաներ անել չը գիտէին:

անցանքներում նա դատարանում պաշտպանում էր կաշառակերութեան մէջ մեղադրվող մի չի-նոսիկի եւ երբ ուրիշ ճար չէր մնում, նա սկսեց հաւատացնել դատաւորներին թէ ինքը անձամբ ճանաչում է մեղադրվողին եւ գիտէ, որ նա մաքրափայլ գանձուկ է: Դատարանը չընդունեց այդ աւելի քան տարօրինակ փաստարանութիւնը, իսկ բոլոր ֆելիետոնիստները, սկսած «НОВОСТИ»-ի Բուկլայից, լիարեան հեղինակութեամբ վկայեցին, որ Շուշու փաստա-րանը անմասն է: Այդ անմասն փաստարանը անմասն հողաբարձու էլ հանդիսացաւ: Նրա ալ ձեռքը մի մարդ է, որի ամբողջ հոգսը այն է, որ նա հարուստ եղբայրների եղբայր է, իսկ ձախ ձեռքը մի հին չինոսիկ է, պաշտօնից, ի հարկէ, հրաժարված, որ դեկորա-ցիայի դեր է կատարում:

Հնարութիւններից յետոյ Շուշի է գալիս էլձիաճնի ճեմարանի տեսուչ եւ ճնոր կուրսի ամենատիպիկական ներկայացուցիչ Կարապետ վարդապետը: Նա այցելում է փաստաբան հոգաբարձուին իր յարգանքները մատուցանելու համար, երեւի այն պատճառով, որ պ. փաստաբանը, ճշնանակովի հողաբարձուի պաշտօնը ընդունելով անցնելու տարի, իրականացրել էր աստուծոյ աշխատանքը սուրբի իրեւանցից ամենախոշորը: Խօսք է լինում տեսչացուի մա-սին եւ ճեմարանի վարիչը առաջարկում է իր ընկերներին, ամենից շատ յանձնարարելով Բենիկին: Այնուհետեւ կազմվում է հողաբար-ձական ժողով, որին հրաւիրվում է եւ Կարա-պետ վարդապետը: Այդպէս արվել է այն պատճառով, որ պատուելի հողաբարձուները ծանօթանան «հեղինակաւոր» մարդու կարծիք-ների հետ տեսչացուի մասին եւ ինչ խօսք, որ նրանք այն կարծիքն են կազմում, թէ միակ փրկութիւնը Բենիկն է: Փոխանակվում են վերին աստիճանի սրտատուչ հեռագիրներ հո-գաբարձուներին եւ վարդապետին մէջ, հեռա-գիրներ, որոնց մէջ «սուրբ գործ» բառերը գրկախառնվում են «շատ ուրախ եմ» բառերի հետ: Այս քննութիւնները մոռացնել են տա-լիս բոլոր Տատեանին, որին պաշտօնապէս հրաւեր էր ուղարկված հեռագրով եւ որը հա-մաձայնութիւն էր յայտնել, խնդրելով հազար-գիլ պայմանները: Ոչ պայմաններ են հազար-գում, ոչ նոյն իսկ արժանացնում են պատաս-խանի, մի բան, որ շատ սառլ է գալիս դարա-բացիներին հնչելով զաղաքավարութեան...

Այժմ երկու խօսք հողաբարձութեան միւս երեք անդամների մասին: Դրանք վաճառա-կաններ են, ճշնանակովի չեն եղել, ընտրված են ժողովրդից, բայց ցոյց տուին, որ եթէ ու-նեն ընդունակութիւն, դա փաստաբան հողա-բարձուին եւ հարուստ եղբայրների եղբորը ենթարկվել է: Սկզբում նրանք փորձեցին գիմարել, բայց մի հարամիքուհի, կանաչ, սե-ղանի ետեւում, կատարեալ համաձայնութիւն կայացաւ: Բենիկ վարդապետը հասնում է Շուշի, եւ հողաբարձութեան կողմից իսկոյն հեռագիր է թուշում էլձիաճնին, թէ վարդապետը տեսուչ է ընտրված միաձայն: Նոր ընտրված հողաբարձուներից մէկը հեռագրում է թէ սուտ է այդ ամիսձայն բառը, որովհետեւ ինքը

Արիստակէս եպիսկոպոսը ընդգրկմանում է մի տիրացուի ձեռնադրութեանը, սակով թէ նա տղէտ է: Սինոդը, պարտք համարելով հակա-ռակվել նրան, հրաժարվում է տիրացուին քա-հանայ ձեռնադրել Սանահին վանքում, որով-հետեւ, ասում է նա, տիրացուին սարկաւա-գութեան աստիճան տուել է հանգուցեալ Գաբրիէլ արքեպիսկոպոսը, որ «աւելի արժա-նաւոր, բազմամուտ եւ գիտական էր, քան Թիֆլիսի այժմեան թիմակալը»: Տղայական վերաւորանքի մի նոր օրինակ. բայց պէտք է կարծել, որ սինոդի անդամները շատ էլ ուրախ չը պիտի լինէին իրանց այս գիւտի վրա, երբ ստացան պատասխան Արիստակէս եպիսկոպո-սից, որ ասում էր թէ Այվազեանը արժանա-ւոր եւ բարձր էր ժամանակակից բոլոր հայ հոգեւորականներից եւ ինքը միայն ուրախա-նալ կարող էր, որ սինոդը գտնէ Գաբրիէլ արքեպիսկոպոսի մահից յետոյ ընդունում է, որ նա արժանաւոր էր...

Թեմական առաջնորդի վարին ու նշանակու-թիւնը գցելու համար էլձիաճնինը մոռանում էր ամեն ինչ, մինչեւ իսկ իրան: Կարգադրու-թիւններ անել եւ ամենից առաջ ինքը ոտնա-կոխ անել իր կարգադրութիւնները—դա այն-քան սովորական բան է մեր հոգեւոր վար-չութեան համար, որ աւելորդ է այդ մասին խօսելը: Ահա մի օրինակ: Մակար կաթողիկոսը կոնդակով պատուիրում է առաջնորդին Վանքի մայր եկեղեցու վարձանված երկու քահանա-

չէ մասնակցել: Պէտք է արդար լինել. էլձիաճ-նից հեռագրով հրաման է գալիս, որ տեսչի ընտրութիւնը յետաձգվի մինչեւ նոր առաջ-նորդի գալը: Փաստաբանը հարուստ եղբայր-ների եղբոր եւ դեկորացիայի պաշտօն կատա-րող հին չինոսիկին հետ շտապում է մի դժգոհ հողաբարձուին էլ «կակեցնել». նորից հեռա-գիրներ են թուշում էլձիաճնին, որոնցով հողա-բարձութիւնը ստիպողաբար խնդրում է հա-տատել իր ընտրեալին, եւ էլձիաճնին, վերջա-պէս, կատարում է այդ խնդրը:

Ահա երկու թիւներ «Մշակի» Գորու թղթակ-ցին թող յայտնի լինի, որ բոլոր Տատեան չէր կարող Շուշի գալ, քանի որ նա չէ ունե-ցել այստեղ մօրիքուններ, քանի որ ոչ ոք նրա կողմից չէ չորհրդով Շուշու հողաբարձու-ներին եւ մանաւանդ նրանց ամենախոշոր ներ-կայացուցիչ փաստաբանին եւ հարուստ եղբայր-ների եղբորը: Այստեղ, միգրանում, առանց այդ «առաքինութիւնների» կարելի է խեղդվել, ու-նչանալ. այստեղ այնպիսի խաւար եւ յետադի-մութիւն է տրուում, որ երկու երեք մարդիկ կարող են խաղացնել հասարակութիւնը ինչպէս իրանց քէֆն է: Ձը գիտեմ, այս բոլորից յետոյ բոլոր Տատեան կախումայ, որ իրան չաղողվեց ստանձնել զարդի կառավարութիւնը: Իւրա-քանչիւր թարմ գործիչ այստեղ կարող է միայն յուսահատվել, թաղել իր իրեւանցիները:

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Բազու, օգոստոսի 30-ին

Ի պատասխան «Մշակի» № 154-ում Շու-շուց գրված մի նամակի, որով պ. Դ. Խաչա-տրեանը մեզին պայտարութիւն է պահան-ջում, ասելով, թէ մենք, որոնց նա չէ ճանա-չում, էստեմտուկում ներկայացրել ենք իր հե-ղինակած «Քիթը հուլ» սարք վճարվել, որի ներկայացման իրաւունքը վերապահված է եւ այն.—յայտնում ենք:

Յիշեալ վճարվելի ներկայացման իրաւունքը անցնել տարի մեկ ստացել ենք իրանից, պ. հեղինակից, որի համար ունենք գրաւոր պայ-ման: Բացի այդ, Դ. Խաչատրեանը իր ձեռքով է արտագրել ստանձնել եւ տուել մեզ: Ինչ-պէս, է որ պ. Խաչատրեան չէ ճանաչում մեզ: Բանը նրանումն է, որ պ. Խաչատրեանը իր նամակով ուրիշ բացատրութիւն է ուղեցել պա-հանքի մեջին, բայց աւելորդ է համարել չի-տակ խօսել:

Պայմանագրի չորրորդ յօդուածի համաձայն առաջին ներկայացման արդիւնքի հաւասար կէտը հեղինակին պիտի հասնէր, իսկ երկրորդ եւ երրորդ ներկայացումներից քաւորք մասը: Բայց նոյն պայմանագրի 9-րդ յօդուածի հա-մաձայն, երբ ներկայացումը հիմնովին բարե-գործակալն «նպատակով լինէր», հեղինակը ոչինչ չը պիտի ստանար: Այդ կողմից կարող ենք հանգստացնել մեզ չը ճանաչող պ. Խա-չատրեանին, տալով առ այժմ հետեւեալ իրա-յատրութիւնը: Մեր տուած ներկայացման արդիւնքը՝ 206 բուրլի՝ ուղարկված է չքա-ւոր հայ ուսանողների օգտին—102 բ. Պետերբուրգ՝ պ. Իսահակ Մատուրեանին եւ 102 բ. Գերմանիա՝ մեր ուսուցիչ պ. Ս. Հո-վիւսանին, որպէս զի նրանք բաժանին ուսա-նողներին:

Միքայէլ Յովհաննէսեանը մեզ համար մի-

նորի ծիւրը բաժանել միւս քահանաների մէջ: Բայց դեռ այն ժամանակների Թիֆ-լիսի քահանաներից մէկը. Գիւտ Արաւան, օտոբութիւն ունէր բարեպաշտական ու իրա-զնացութիւններ կատարել գէպի էլձիաճնին: Այդտեղ նա սարքում է, որ իրան Աւետաց եկեղեցուց փոխադրեւ Վանքի մայր եկեղեցին. իբրև Թիֆլիսի առաջնորդը բողոքում է մի-նօդի այդ կարգադրութեան գէմ, իբրև նա յիշեցնում է կաթողիկոսական կոնդակը, իբրև արժանաւոր է հասկացնել, որ գտնէ քահանա-յական ծիւրի հարցը, մի եկեղեցուց միւս ե-կեղեցին փոխադրելու կարգադրութիւնը պէտք է թողնել թեմական առաջնորդին: Ամեն մէկը որ մերժում էր գտնում Թիֆլիսի առաջնոր-դարանում, իսկոյն դիմում էր էլձիաճնին եւ լիուրի բաւարարութիւն էր ստանում: Սուրբի համար Արիստակէսը կամենում է երկրորդ քահանայ ձեռնադրել, բայց սինոդը մերժում է, որովհետեւ Սուրբի քահանայը գրած է ե-ղել թէ երկրորդ քահանայի հարկաւորութիւն չը կայ. իսկ երբ ժողովուրդը դիմում է լընդ-րադրով էլձիաճնին, այն ժամանակ հրաման է գալիս ձեռնադրելու նոյն մերժված տիրացուին: Դիմումն համար քահանայացու է առաջարկ-վում մի ձեռնարանաւար, բայց սինոդը մեր-ժում է, առաւելով թէ քահանայացու ձե-մարանի խողովարար շալկարաններից մէկն է մինչդեռ ձեռնարանի վկայագրի մէջ ասված է թէ նա գերազանց վարքի տէր է եւ բացի դը-

միայն տոմսակ է տարածել եւ նա ոչ մի բա-ցատրութիւն չունի տալու:

որ. Մարգարիտ Լազարեան
որ. Վարդուհի Լազարեան

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Պրոֆեսոր Վ. Դոկուչանով կիրակի, սեպտեմ-բերի 4-ին, կարգաց իր առաջին դասախօսու-թիւնը հողի կազմութեան մասին: Դասախօ-սութիւնը, որ տեւեց մի ժամ, հետաքրքրեց ունկնդիրներին: Դասախօսը գիտէ ժողովրդա-կանացնել գիտութիւնը եւ հասկանալի դարձ-նել ընտանի բարդ երեւոյթները: Երկրորդ դասախօսութիւնը պէտք է տեղի ունենայ այ-սօր երեկոյան կողմասեան Գիւղատնտեսական ընկերութեան դահլիճում: Այդ դասախօսու-թեան մէջ պէտք է պարզվի այն աղբյուր-թիւնը, որ ունեն երկրի կիւման եւ երկրի գիւ-րը հողի կազմութեան վրա:

Մեզ հաղորդում են, որ դոկտոր Բորբախի նախաձեռնութեամբ Գերմանիայում հրատարակ-վելու է մօտ ժամանակներում մի ամսագիր, որ բացառապէս նուիրված կը լինի Արեւելքին եւ այն բոլոր հարցերի քննադատութեանը, ու-րոնք կապ ունեն Արեւելքի գործերի հետ: Դոկտոր Բորբախ այժմ գտնվում է Թիֆլիսում:

Մեզ հաղորդում են, որ գերմանացի հայասէր գրականագէտների շրջանում մտադրութիւն կայ հրատարակել մի ժողովածու, «Братская по-мощь» ժողովածուի նման, եւ նրա արդիւնքը յատկացնել Թիւրքիայում բացված որբանոցների օգտին:

Վերջին օրերս եղանակը զգալի կերպով ցրե-տեց: Կարսի նահանգում, ինչպէս մեզ տեղեկացնում են, սեպտեմբերի 1-ին եւ 2-ին եկաւ ձիւն, որ տախարակում հալվեց: Իսկ լեռների եւ լեռնաշղթաներ վրա նստեց 1—4 վերջիկ հաստութեամբ: Ալեքսանդրօպոլի գաւառում եկան անձրեւներ, որոնցից յետոյ վերածութեան աստիճանը սաստիկ պակասեց, ինչնելով ցերեկը մինչեւ 8—4 Բոսմիւրի: Ցուրտ է եւ Թիֆլիսի շրջակայքում:

Մեզ հաղորդում են, որ Թիֆլիսի նահան-գական վարչութիւնը ներկայումս զբաղված է Ախալքալաքի գաւառի գիւղացիների օգնու-թեան հարցով: Վարչութիւնը մտադիր է հայ-թայթել ազգաբնակչութեանը աշխատանք սերմ, յուսալով, որ այդ սերմից բուսած հացահա-տիկը համեմատաբար աւելի ապահով կը լինի եւ կարող կը լինի դիմանալ միջատների ար-շաւանքին:

Երէկ, երկուշաբթի, սեպտեմբերի 4-ին, կա-յացաւ Թիֆլիսի քաղաքային դումայի առաջին նիստը, իշխան Ա. Արքուտիսկու Նախագահու-թեամբ:

Սենատը բացատրել է, որ քաղաքային բնա-կիչների համար հրատարակվող պարտաւորա-

րանից քահանայացուն երեք տարի ուսուց-չութիւն էր անում Գիւրջանի հայոց դպրոցում: Մի եւ նոյն ժամանակ սինոդը առանց առաջ-նորդի գիտութեան ձեռնադրել է տալիս այն տղէտ տիրացուներին, որոնց չէր ընդունել թեմական հոգեւոր իշխանութիւնը:

Եւ այսպիսի փաստեր—որքան կամենաք: Արիստակէս եպիսկոպոսը դիմադրում էր որ-քան կարողանում էր. տղէտներին ձեռնադրե-լուց հրաժարվում էր, իսկ մի քանի արժանա-ւորներին, էլձիաճնին կամայականութեաններին չենթարկելու համար, ձեռնադրում էր իր իշ-խանութեամբ: Այս վերջին հանգամանքը ա-ռիթ տուեց Մակար կաթողիկոսին յանդիմանե-լու նրան իբրեւ ըմբոստի, որ յալիշտակում է ամենայն հայոց կաթողիկոսի իրաւունքները: Արիստակէս եպիսկոպոսը բացատրում է եւ փաստերով ապացուցանում, որ իր արածը ըմ-բոստութիւն չէ եւ իբրեւ օրինակ ցոյց է տա-լիս նոյն իսկ Մակար կաթողիկոսին, որ Թիֆ-լիսի թեմի առաջնորդ եղած ժամանակ ոչ մի-այն իր իշխանութեամբ, առանց սինոդին իմաց տալու, ձեռնադրում էր քահանաներ ամբողջ խմբով, այլ եւ սինոդի բացարձակ հրաման-ները թողնում էր անկատար: Այստեղ երեւում է մեր պահպանողականների քաղաքականու-թիւնը, որ հազարավոր օրինակներով է երե-ւան եկել, ինչ որ իրանք են անում, լինի դա նոյն իսկ բացարձակ կամայականութիւն եւ ըմբոստութիւն, պախարակել չէ, այլ նոյն իսկ

կան կանօններով չէ կարելի սահմանել ոչ մի տուրք կամ հատոյթ յօդուտ քաղաքային գան-ձարաններին:

«Новое Обозрение» լրագրին հեռագրում են Պետերբուրգից. «Հրատարակված են կանօն-ներ, որոնցով փոփոխութեան է ենթարկվում Թիֆլիսի աղանակների կալուածական բան-կի կանօնադրութիւնը»:

«Восход» լրագրից հաղորդում է, թէ հարց է բարձրացրած մշակելու համար այնպիսի կա-նօններ, որոնցով որոշվէր հրէաների եւ օտար-երկրացիների ժամանակութիւնը ակցիօնեւա-կան ընկերութիւնների գործերը կառավարելու մէջ:

Աշոտ քահանայ Տէր-Իսախանյան, ԶԱՔԱԹԱ-ԼԱՅԻՑ, խնդրում է մեզ տպել հետեւեալը. «Մշակին» 151 համարում քաղաքային մի սխալ լուր էր հաղորդված, իբր թէ ես հանդուգնալ Գրիգոր Զանգեանի յիշատակին հողհանգիստ չեմ կատարել, մինչդեռ ես կատարել եմ հողե-հանգիստ յուլիսի 23-ին, ամենայն հայոց Վե-հախաւ Կաթողիկոսի կարգադրութեամբ»:

ՕԼԻՒԻԹ մեզ գրում են. «Գարնան սկզբից պար-բերաբար տեղացող յորդ անձրեւների շնորհիւ սար ու ձոր կանաչեց, դաշտ ու տափարակ հա-ցարոյսերով ծածկվեց: Անսահման ուրախ էր ժո-ղովուրդը, որի աւելով, Աստուած երթիկէն ցած կը թափէր», այնպէս որ կօտից սօսմար էր սպասվում, որ չը տեսնված բերք կը լինէր օլ-թեցիների համար: Եկաւ ամառը պարզ եղանակ-ներով: Հասաւ եւ հունձի ժամանակը եւ գիւ-ղային սկսեց առատ բերքը հնձել եւ չաղ խուր-ձերից անագին դէզեր կազմել. բայց հէնց մեր գիւղացիների համար է ասված, թէ «ոչ ոքի ճրագը չի վառվի մինչեւ իրոյս»: Մօտ 40 օր եւ գիշեր տեղացող յորդ անձրեւները առաջարկին չը տեսնված հեղեղներ եւ զոհ տարան շատ ցորե-նի դէզեր, իսկ արտերում մնացած դէզերի վե-րուի եւ ներքին մասերը փտեցին, եւ լիք ու կուշտ հասկերը սկսեցին նորից բուսնել ու ծի-ւր արձակել: Եթէ այդպէս մի քիչ էլ տեւէր, գիւղացիների յոյսերը բոլորովին զրուր կը դառնային. բայց օգոստոսի երկրորդ կէսին եղանակը սկսեց լաւանալ: Բերքի յ՛, մասը միայն փաշաւ: Եւ սպասված թանգութիւնը տեղի չունեցաւ: Ցորենի կօտը այժմ ծախվում է 90 կ.—1 բ. 20 կ., մինչդեռ մինչեւ նոր հունձը ծախվում էր 1 բ.—60 կ.—2 բ.—10 կ., գարին 60 կ.—70 կ. է, որ ծախվում էր 1 բ.—1 բ.—40 կօպէկի. խոտի պուրը ծախվում է 20—30 կ., որ անցիալ տարի 60 կ.—80 կ. էր: Սակայն եթէ տեղական իշխանութեան աշա-լուրջ հակութիւնը չը լինի, մի քանի գիւ-ղական «փողոցայիններ» կարող են նախկին թանգութիւնը առաջ բերել, գնելով եղած ցո-րենը, դարին եւ խոտը: Եթէ մինչեւ հայա-հատիկների հաւաքելը եղանակները չը փոխվեն, յոյս կայ, որ հացի գինն էլ կէժանանայ»:

ԻԳԻԻԻԹ մեզ գրում են. «Վերջերս երկու ներկայացուած տուեց այստեղի թատերասէրների

գողվել. իսկ եթէ նրանց հակառակորդներն են փորձում անկախ գործել, հիմնովկով օրէնքներ իր եւ իրաւունքների վրա, նրանք իսկոյն հուշակ-վում են ըմբոստ, անկարգ, քանդող եւ ալին:

Այս քաւոր, այս մանր մուշր անձնական գծով հաշիւների, բժախդրութիւններին, կրքե-րի մէջ, ի հարկէ, անկարելի պիտի լինէր պաշ-տօն շարունակել: Եւ Արիստակէս եպիսկոպոսը հարկադրված էր մեծ բաւականութիւն պատ-ճառել Մակարին, հրաժարվելով առաջնորդա-կան պաշտօնից: Այնուհետեւ նա երեւան է գալիս սինոդի անդամի պաշտօնով: Յայտնի է թէ էլձիաճնին սինոդը Մակարի մահից յե-տոյ ինչ գործաւնէութիւն ցոյց տուեց: Յայ-տնի, է որ երեւիս եպիսկոպոսի տեղակալութիւ-նը անագին վէճեր յարուցեց, մեծամեծ դիմա-դրութիւններ առաջացրեց այն պատճառով, որ էլձիաճնին վարչութիւնը մի շարք կարգադրու-թիւններով ցոյց տուեց թէ ինքը չէ կամենում հետեւին փաշայական կառավարութեան ձեւին. յոյս հանկեցան մի քանի խալապատակ իրողու-թիւններ, այսպէս էր, օրինակ, վեհարանի ծախ-սերի հաշիւը, ալան—թալանի այդ ապշեցնող պատմութիւնը: Նոր կարգեր էին երեւան գա-լիս էլձիաճնում եւ այդ կարգերից, բնականա-բար, պիտի սարսափէին բոլոր սեւապղծներն ու սեւահոգիները, որոնք սիրում են խա-ւար, անյայտութիւն, առաջակային արարքների լայն ասպարէզ:

(Կը շարունակվի)

խոսքերը Առաջին անգամ խաղաղին «Բաղդա-
սար աղբար» եւ «Բնիկ ամուսնութիւն», Ա-
խաղաղութիւնը երկրաշարժից վնասվածները օգ-
տին եւ արդիւնքը յանձնուց զաւառապետին
տեղ հասցնելու. իսկ օգոստոսի 26-ին խաղա-
ցին Պէյքով եւ Որթմանի քեֆը: Պէյքովն
զաւառական գիւղերում յաճախ խաղաղվում է
եւ ժողովրդի կողմից ընդունվում է մեծ սի-
րով Դահլիճը ծայրէ ի ծայր լի էր... որովհե-
տեւ մուտքը ձրի էր: Խաղն անցաւ բաւարար
եւ ժողովուրդը հետագա գոհ եւ ուրախ Շատ
լաւ էր կեկիլի դերում օր. Վանանշ Մէլիք-
Այվազեան, որը, մեր կարծիքով, ընդունակու-
թիւններ է ցոյց տալիս ապագայում աշող դե-
րասանունի լինելու, ի հարկէ, եթէ աշողի
մանկ դերասանական խմբի մէջ եւ գտնէ լա-
ղիկավար: Օրիորդը ընտ է դուրս եկել եւ էմ-
մայի («Ոճրագործի ընտանիք») եւ Տ. Նախարա-
րեանի («Սիւսա հաշիւ») դերերում, որոնց մէջ
նոյնպէս մեծ աշողութիւն է ցոյց տուել:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Wiener Zeitung», հրատարակելով աւստ-
րիական պարլամենտի արձակման պաշտօնա-
կան հրամանը, կցել է նրան նաեւ բացատրու-
թիւններ այդ կարգադրութեան վերաբերմամբ:
Նախքան յօդուածի ոճին՝ այդ բացատրութիւն-
ները վերագրում են աւստրիական միախոր-
շակապետ Կեօրէի գրչին: «Երեք տարվայ
ընթացքում»-ասում է յօդուածագիրը-բոլոր
բէֆօրմները կանգ են առել: Ազգաբնակչութեան
բոլոր ցանկութիւնները պէտք է տեղի տալին
մի հարցի միայն-պաշտօնական իրաւի հար-
ցին: Պետութեան բոլոր ոլորտը յիշատկում են
մի պայքարից, որի պատճառով համայնարձա-
կի արդիւնագործութեան եւ համաշխարհային
տեւաւորի բոլոր օգուտները, վերջին երեք տա-
րիները ընթացքում, ապարդիւն անցան Աւստ-
րիայի համար եւ բաժին ընկան ուրիշ ազգերի
կառավարութեան բարեմիտ ջանքերը, նրա
քաղաքական անկուսակցականութիւնը եւ ա-
նապատութիւնը ազգայնական հարցերի մէջ չը
կարողացան հարկադրել պարլամենտին, որ նա
անպայման օգտուողներին փոխանակ զբաղվէր
օգտուէտ գործունէութեամբ: Պարլամենտի
արձակումը անհրաժեշտ դարձաւ: Կառավա-
րութիւնը հարկադրաբար խնդրում է ընտրող-
ներին առաջիկայ նոր ընտրութիւնների ժա-
մանակ ի նկատի ունենալ իրանց անտեսական
շահերը: Արձակելով աշխատանքի անընդունակ
պարլամենտը, կառավարութիւնը տուել է պա-
հանջված պարտքը սահմանադրական սկզբուն-
քին: Ընտրողները պէտք է վճեն, թէ կարելի է
թող տալ, որ մի պետութիւն գրկի այն անգիտ-
հատերի բարեքնքից, որոնք բոլորում են սահ-
մանադրական հիմնարկութիւնների անխափան
եւ անընդհատ գործունէութիւնից:

Իտալական կառավարութիւնը, հիմնվելով
զլխաւոր դատախազի գեկուցման վրա Անդրի
վիճակաւոր եպիսկոպոսի վարձուների վերաբե-
րութեան Ումբրտո թագաւորի թաղման ժա-
մանակ, հրատարակեց մի հրաման, որով այդ
եպիսկոպոսը գրկվում է իր բոլոր արդիւնքնե-
րից օգուտն աղբաւներով: Բոլորովին այլ ընդ-
հարուն տեղի ունեցաւ Գրազեկի եպիսկո-
պոսի եւ Վատիկանի մէջ: Ումբրտո թագա-
ւորի յիշատակին կատարված մի հոգեհանգստի
ժամանակ Գրազեկի արտասանեց մի խաղաղ
որի վերջում ցանկութիւն յայտնեց, որ իտա-
ղազութիւնը եկեղեցու եւ պետութեան մէջ
վերականգնվի: Մի եւ նոյն ժամանակ նա մաղ-
թեց, որ Աստուած ոյժ եւ կարողութիւն տալ
Վիկտոր-Էմանուէլ թագաւորին, որ նա կարո-
ղանայ իրագործել այդ խնդիրը: Այդ խաղաղ
անմիջապէս յետոյ՝ եպիսկոպոսը հրաւիր-
վեց Վատիկան բացատրութիւններ տալու եւ
պապից խիստ յանդիմանութիւն ստացաւ
քաղաղի մէջ յայտնած ցանկութեան համար:
Եպիսկոպոսը պատասխանեց, որ ինքը վարվել
է բոլորովին կանոնաւոր կերպով, թէ որպէս
եպիսկոպոս եւ թէ որպէս իտալական քաղա-
քացի: Հաստատում են, թէ կառավարու-
թիւնը իր հովանաւորութեան տակ կանոնի
Գրազեկի եպիսկոպոսին:

Արտասահմանական լրագիրները հաղորդում
են, թէ արքայորդի Գէօրգի, Կրետէ կղզու գե-
ներալ-հասանգապետը, կարճ ժամանակից յե-
տոյ կուղեւորվի դէպի Սեբօպա եւ իր ճանա-
պարտութեան ժամանակ կայցելէ Կրետէի
հովանաւոր մեծ պետութիւնների արքունիք-
ները, եւ անձամբ կը զեկուցանէ նրանց այն
հետեւանքների մասին, որոնց հասել է իր կա-
ռավարութեան սկզբից մինչեւ այժմ:

Հոռուում, լուրերին նայելով, դաւադրու-
թիւն է բացվել պապի կեանքի դէմ:

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՌՈՒՍԱՑ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆԻՑ

1 սեպտեմբերի

Գ. ՊՈԼԻՍ: Մի քանի օր առաջ շատ յուշա-
հպատակներ ձերբակալված են այն պատրուկա-

կով, թէ ստորագրութեամբ դրամ էին հաւա-
քում յօդուած «Էմանիկա Հեաերիս»-ի Յունա-
կան գործերի լիազօրը այդ մասին բողոք յայտ-
նեց արտաքին գործերի մինիստր Թէվֆիկ փա-
շային:

ՇԱՆԳՀԱՅԱՍ Սիւլուան նահանգի արեւմտա-
կողմում, Սուիֆուում, օտարերկրացիների գոյ-
քը կողոպտված եւ այրված է: Բուր օտարեր-
կրացիներին առաջարկված է միակ իւրանու-
թիւնների հովանաւորութեան տակ:

ԲԵՐԼԻՆ: Տալուից հաղորդում են, որ Պե-
կինի առումից անմիջապէս յետոյ՝ կայսերական
զօրքերը հեռացան Պեկինից եւ նրա չընկա-
նեիրից: Մեծ-բուռնցիները մնացին Տեանձինի
չուրվը: Նրանց ճնշելու համար 1000 եւապոնա-
կան զինուորներ ուղարկելու ինգրի պատճա-
ռով, օգոստոսի 26-ին դաշնակից զօրքերից
3000 զինուորներ դուրս եկան Տեանձինից ընդ-
դէմ Մեծ-բուռնցիներին:

Ատում են, թէ կայսրը ժամանակաւորապէս
ընկալութիւն է հաստատել Պատիֆուում, բայց
արքունիքը պատրաստ է փախչելու Շան-
սի, եթէ հանգամանքները թոյլ տան:

ԼՈՆԴՈՆ: «Morning Post»-ին հաղորդում
են Պեկինից, թէ մանչուրական միախորշները
այցելեցին դեպի անաւաններ չորհրդակալութիւն
յայտնելու քաղաքում եւ պալատում կարգը
վերականգնելու համար: Գերմանական զեապա-
նատանը նրանց չընդունեցին:

«Times»-ին հեռագրում են Շանգհայից, թէ
ժողովարար Ուուան եւ գեներալ Լի նշանակված
են զօրքի եւ նաւատորմի հրամանատարներ
Նանեանում: Նրանք երկուսն էլ օտարերկրա-
ցիների հակառակորդներ են եւ քիչ ժամանակ
առաջ հրաւիրվեցին փոխարքայի մօտ պաշտպա-
նողական միջոցները ընտաղատելու համար:
Մեծ քանակութեամբ ռազմավորքը ծղան-
վանի գինարանից ուղարկված է Նանկին:

ԿԵՈՒՆ: «Kölnische Zeitung» յայտնում է, թէ
գերմանացիները Եանցէյի հովտում սեփական
շահերի համար չեն աշխատում, այլ գործում
են այնտեղ միւս բոլոր պետութիւնների հետ
միացած: Նրանք զօրք են ափ հանել այն պատ-
ճառով, որ բոլոր ազգութիւններին պատկանող
օտարները երկրի մէջ էին: Գերմանական
հպատակների չանքը պաշտպանելու անհրա-
ժեշտութիւնը Եանցէյի միջին ընթացքում հար-
կադրեց կառավարութեանը երկու փոքրիկ նա-
ւեր ուղարկել դէպի Ուանկու:

2 սեպտեմբերի

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԻ: Թագաւոր Կայսրը բարեհա-
ճեց Բարձրագոյն հաստատել սրբազան Լէօնիդին
Իսկերթիայի եպիսկոպոս, իսկ սրբազան Կի-
րիսին-Գորու:

ՄՈՍԿՎԱ: Այսօր բացվեց Ռուսաստանում
անասնաբանականութեան եւ մսային առաջին
բօրանք. սկիզբն է դրված նոյնպէս ցուցակա-
գրութեան եւնիթարիկութեան կենդանիներ-
րի եւ մեղքն արտադրութիւնների առու-
ծակաւոր:

ՕՐԵՍՍԱ: Այսօր սկսվեցին դասախօսութիւն-
ները Նովոօբսկական համալսարանի բժշկական
ֆակուլտետում:

ՎԱՇԻՆԳՏՈՆ: Ինչու, Լի-Ուոունգ-Չանգի եւ
Յինի հետ միասին, լինելու է խաղաղութեան
բանակցութիւնների վարելու գործակալ:

ՇԱՆԳՀԱՅԱՍ: Լի-Ուոունգ-Չանգ այսօր ուղեւոր-
վեց Պեկին:

ՎԻԵՆՆԱ: Հրատարակված են կանոններ, ո-
րոնցով թոյլ է տրվում կանանց բժշկութիւն
սովորելու աւստրիական համալսարաններում եւ
քննութիւն ընդել բժշկի եւ ֆարմացեւտի կո-
չումն ստանալու համար:

ԼՈՆԴՈՆ: Բօքսերոս հրատարակել է հետեւեալ
յայտարարագիրը: «Կրիւզեր անցաւ պօրտու-
գալական սահմանը եւ պաշտօնապէս հրաժար-
վեց նախագահութիւնից: Նրա հրաժարումը
բօքսական գործից պէտք է ցոյց տալ բուրքե-
րներին, որ անօգուտ է կոչը շարունակել
Նրանց, երեւի, անյայտ է, որ 15,000 հոգի ի-
րանց հայրենակիցներից գտնվում են գերու-
թեան մէջ եւ նրանցից ոչ մէկը ազատութիւն
չի ստանալ, մինչեւ որ բոլոր գէնք կրողները
անպայման անձնատուր լինեն: Բուրքերները
պէտք է լուրջադրութեան առնեն, որ ոչ մի մեծ
պետութեան կողմից չէ կարելի սպասել մի-
ջամտութեան: Մեծ-Բրիտանիան վճել է մի-
շեւ վերջը հասցնել պատերազմը, որը յայտն-
ված էր հանրապետութիւնների նախկին կա-
ռավարութիւնների կողմից: Եթէ հաշիւ չտան-
վեն մի քանի փոքրիկ չըջաններ, որոնք զրաւ-
ված են Բօտայի զօրքերով, պատերազմը դար-
ձել է անխիղճ գործողութիւնների շարք: Եւ
խախտած կը լինէի իմ պարբեր, եթէ գործ
չը գնէի բոլոր միջոցները՝ պատերազմ վարելու

այս պարբերի եղանակին վերջ դնելու համար:
Միջոցները, որ եւ ստիպված եմ գործ դնել,
թոյլ են տրված պատերազմական սովորութիւն-
ներով: Նրանք կորստաբեր են երկրի համար
եւ ենթարկում են բուրքերներին անվերջ տան-
ջանքների: Որքան աւելի երկար տեւէ պար-
տիզանների պատերազմը, այնքան աւելի խիստ
կը լինեն այդ միջոցները»:

ՊԵԿԻՆ: Մեծ-բուռնցիք 500 մարդ յար-
ձակումն գործեցին ուսական երկու բօտաների
վրա, որոնք պաշտպանում էին երկաթուղու
չինութեամբ պարապոններին Մադելիֆուի
հարակիցում: Օդնական զօրքերի պարուց
յետոյ՝ Մեծ-բուռնցիները սրվեցին: Երկու
ռուս վիրաւորված են:

ԼՈՐԵՆՑՈ-ՄԱՐԿԵՉԷ: Լուր է պտտում, թէ
Բօտա հրաժարվել է բօքսական զօրքի հրամա-
նատարութիւնից, նրան կը փոխարինէ Վիլսօն:

ԼՈՆԴՈՆ: Բօքսերոս հեռագրում է Մախադո-
գօրպից: «Բուլլէր հաղորդում է, թէ գրաւել է
Սպեկիօպ եւ գտել է այնտեղ շատ պաշարեղէն
եւ ռազմավորք»:

Ինժեներների գնացքը, որ հուսարների 19-րդ
գնդի պաշտպանութեամբ ուղարկված էր վե-
րականգնելու հեռագրի դիմը Մախադօգօրպի եւ
Լէյքենսուրդի մէջ, ենթարկվեց յարձակման:
Բոլոր ինժեներները վերադարձան մօտակալ
բանակը, բայց պաշտպանող զօրքի մասին ոչ
մի տեղեկութիւն չը կա:

ԼՈՐԵՆՑՈ-ՄԱՐԿԵՉԷ: Կրիւզեր Պատի մնից
տեղեկացրեց նահանգապետին տուելու:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԻ: Ֆուլբադի կայսրաւորի գրաւ-
մամբ մանչուրական երկաթուղու կողմնակի
գիծը նորից մեր ձեռքումն է:

Գեներալ Բեննեկամպֆ իր հեծկազօրքի հետ
միասին օգոստոսի 24-ին ուղեւորվեց Յիցիկա-
րից դէպի հարաւ: Օգոստոսի 26-ին, նրան օգ-
նելու համար, առաջ գնաց նաեւ գեներալ Օր-
լով եւ 27-ին անցաւ Յեանգուանդից մի տե-
ղում, որ երկու ասպաբէզով Յիցիկարից հեռու
է: Յիցիկարում թողնված է պահապան զօրք
այն թնդանօթներով, որոնք խլված են չինա-
ցիներից: Օգոստոսի 25-ին գեներալ Կրիժա-
նովիկը հեծեալ զօրաբաժինը գրաւեց Օմօս
քաղաքը առանց կորուսանների մեր կողմից:
Սէլանցիկուսուի մօտ թնդանի թողեց չորս
թնդանօթ: Կրիժանովիկը ետեւից ուղարկված
արեւելեան-սիբիրական 14-րորդ նախաձիգ
գունդը հասաւ Օմօս օգոստոսի 26-ին, ուր
նոյն օգոստոսի 26-ին գնացին նաեւ Նինգու-
տից մնացած օգնական զօրքերը:

ՊԵԿԻՆ: Կատեղէրին սպանողի հարցու-
ւորքը այսօր շարունակվեց: Ձերբակալվածին
խօսեցրին երես առ երես Կորդէյայի հետ, որը
ուղեկցում էր դեպի անին պաշտութեան ժա-
մանակ: Մարդասպանը, համաձայն իր խոս-
տովանութեան, ունեւոր-օֆիցեր է: Նա յայտ-
նեց, թէ գործում էր բարձր պաշտօնական
անձերի հրամանով: Պատիւրված էր սպանել
բոլոր օտարազգիներին, եւ նա չը գիտէր, թէ
ում էր սպանում:

ՇԱՆԳՀԱՅԱՍ: Լի-Ուոունգ-Չանգ, գերմանական
դեսպան Մուսուլինի այցելելուց յետոյ, ուղեւոր-
վեց այսօր առաւօտեան Տալու անգլիական չո-
գենաւով, հեռագրական վարչութեան վերատե-
սուչ Շէնզի ուղեկցութեամբ: Այստեղ առում
են, թէ կայսրուհին լիազօրութիւն է տուել
խաղաղութեան բանակցութիւններ վարելու
միայն Լի-Ուոունգ-Չանգին եւ Յինին: Գարտի
նշանակումը չէ հաստատվում:

Կայսրուհին, կայսրը եւ պրինց Տուան յիբաւի
գնացել են Տալուէնֆու:

ԳԼԱՍԳՈ: Պաշտօնապէս աղաքացւոյված է, որ
տեղի է ունեցել էլի հիւանդութեան մի դէպք
ժամախախցի, որ սակայն աւելի քիչ վտանգա-
ւոր է, քան նախկին դէպքերը: Այսպիսով ըն-
գամներ տեղի են ունեցել հիւանդութեան 17
եւ մի կասկածելի դէպք, բժիշկների հակողու-
թեան տակ գտնվում են 115 մարդ:

ԿԱՊԵՏՏԱԴ: Ֆրէնչ առաւ Բաբերտօն եւ
գրաւեց երկաթուղու կայարանի բոլոր շար-
ժական կազմը 43 իրազեկադրով: Նրա ձեռք
ընկան Մաուզլերի հրացաններ, ռազմավորքը,
կենդանիների հօտեր եւ երեք շաքարվաչ
պաշարեղէն: Գերի են առնված 100 բօքսեր:

ԼՈՐԵՆՑՈ-ՄԱՐԿԵՉԷ: Կրիւզերին անուանա-
պէս գերութեան մէջ են պահում, որովհետեւ
բրիտանական հիւպատոսը վճռականապէս բո-
ղոքեց այն հանգամանքի դէմ, որ Կրիւզերը
օգուտ չաղէ պօրտուգալական երկրից, որպէս
ընկալութեան տեղից: Տրանսպալի հետ յա-
րաբերութիւններ ունենալու կամ այնտեղի
գործերը ղեկավարելու համար Այս պատ-
հառով Կրիւզեր հիւպատոս Պատի տա-
նից տեղափոխված է նահանգապետի տունը,

որտեղ նա գտնվում է խիստ հակողութեան
տակ: Տան առաջ կանգնած են զինուորական
պահապաններ: Նահանգապետի քարտուղարը
պատասխանատու է Կրիւզերի համար: Նրան
հրամայված է դուրս չը թողնել տրանսպա-
լեան նախագահին նահանգապետի տանից: Նա-
հանգապետը տեղեկացրեց Պատին, որ հրա-
մայված է չը ձանաչել վերջինին Տրանսպալի
եւ Օրանժեան հանրապետութեան ներկայա-
ցուցիչ, որոնք այժմ բրիտանական երկրներ են:
Ֆրանսիական հիւպատոսը եւ հիւպատոսա-
կան կցորդը կանխում էին տեսնվել Կրիւզերի
հետ, բայց նրանց չը թողին նախագահի մօտ:
Կրիւզերի աստիճանադններին նոյնպէս թոյլ չը
տուին տեսնվել նրա հետ: Շալկ-Բուրգէր, որ
հասաւ այստեղ անցնալ գիշեր, նոյնպէս թոյլ-
ուութիւն չը ստացաւ այցելելու Կրիւզերին եւ
անցապաղ յետ գնաց, նրա հետ միասին գնաց
եւ Ալֆօն Էլօֆ:

Երէկ երկրորդան այստեղ ձերբակալվեցին
հինգ հոգի, որոնք մեղադրվում են մի դաւա-
դրութեան մէջ, որի նպատակն էր օգը թողնել
Պատի տունը: Ձերբակալվածներից երեքը
այսօր արձակված են: Բանտում պահված են
երկու անգլիացիներ:

ԿԱՊԵՏՆՅՈՒ: Պոկերի վերջրեց Կապաչե-
հօպ: Շտէյն թնդանօթաւորին հետ միասին նա-
հանցեց դէպի Գէօկոսսպոլոյոս:

ՀՕՆԳԿՈՒԴ: Գերմանական «Bussard» չըր-
վանաւ լուր բերեց, թէ Կանտօնում ամբողջ
քանի գնում այնքան աւելի յանդուգն է դառ-
նում օտարազգիների վերաբերմամբ, իսկ ընդ-
հանրապէս խաղաղութիւն է տիրում: Վեց օ-
տարերկրայ զինուորական նաւեր կանգնած
են Շամբէնի հանդէպ: Բօկի մարտիկներում
գործունէութիւն ամենեւին չէ նկատվում,
Հնդկական երրորդ բրիգադային հրամանադր-
ված է անցապաղ ուղեւորվել դէպի Վէյ-
խայ-վէյ:

ՀԱՍԳԱ: Բօքսական պատգամաւորութիւնը
իր հրատարակված յայտարարագրով յայտնում է,
թէ Անգլիան խախտեց պատերազմական իրա-
ւունքը եւ քաղաքակրթված ազգերի սովորու-
թիւնները: Անգլիական յայտարարագրերը միայն
պատճառանքներ էին պատերազմը վարելու
մարդատեաց եղանակը բարոնականութիւն համար:
Վերջում յայտարարագրի մէջ աւանդ է. «Յա-
նուն մարդկային արդարութեան, մենք դիմում
ենք բոլոր ազգերին եւ հրաւիրում ենք նրանց
օգնել մեզ այս ճգնաժամի օրերում եւ ներկիւ
մեր հայրենիքը: Մենք յոյս ենք դնում Աստու-
ծու վրա, որ մեր խնդրը լսելի կը լինի»:

3 սեպտեմբերի

ՎԻԵՆՆԱ: Լրագիրները հաղորդում են, թէ
երեքպետեան դաշնակցութեան զինուորական
գործակալների տեղերը Պարիզում, որոնք փո-
խադարձ համաձայնութեամբ թափուր էին մը-
նացել Դրէյֆուսի դատավարութեան պատճա-
ռով, նորից բռնված կը լինեն:

Պարիզից ստացված ժամանաւոր տեղեկութիւն-
ներին նայելով՝ ֆրանսիական արշաւախումբը
Սօմալի երկրում գինաթափ է արված եւ գերի
է առնված անգլիացիներից:

ԿԱՐԼՍԲԱԴ: Պարսից Շահը ժամանեց Կարլս-
բադ:

ԼԷԴԻՍԼԱ: Ազատամիտների միութեան մէջ
Ասկիլտ ճառ արտասանեց, որի մէջ ազատա-
միտ կուսակցութեան մեծամասնութեան կող-
մից յայտնեց, որ հարաւ-աֆրիկական հանրա-
պետութիւնների միացումը անդաւանալի է եւ
թէ այդ հանրապետութիւնները պէտք է
վերջնականապէս միացվեն Անգլիային: Պատե-
րազմը ցոյց տուեց այն վտանգը, որ կորուստ
էր սպանում հարաւային Աֆրիկային:

ԼՈՐԵՆՑՈ-ՄԱՐԿԵՉԷ: Այստեղ եկած բուր-
քերները հաղորդում են, թէ բօքսերը Նելս-
պոյտում կուղեւոր են միմեանց հետ ե

Типографія Грузинск. Т—ва, Большая-Ванская ул., № 27.